

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 15 lutego 1895.

Treść: № 24. Obwieszczenie o układzie co do przepisów ułatwiających dla wzajemnego obrotu pomiędzy kolejami żelaznymi Austrii i Węgier z jednej a Niemiec z drugiej strony, tyjących się przedmiotów, których przewóz w myśl Umowy międzynarodowej o obrocie towarów na kolejach żelaznych jest wzbroniony lub warunkowo dozwolony.

24.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 15. lutego 1895,

o układzie co do przepisów ułatwiających dla wzajemnego obrotu pomiędzy kolejami żelaznymi Austrii i Węgier z jednej a Niemiec z drugiej strony, tyjących się przedmiotów, których przewóz w myśl Umowy międzynarodowej z d. 14. października 1890 o obrocie towarów na kolejach żelaznych jest wzbroniony lub warunkowo dozwolony.

Obowiązujący obecnie układ pomiędzy Austrią i Węgrami, Niemcami, Holandją i Szwajcaryą, jakoteż Belgią i Luksemburgiem (Dz. u. p. Nr. 25 i 81 z r. 1894), tyjący się przepisów ułatwiających we względnie przedmiotów, których przewóz według Umowy międzynarodowej z dnia 14. października 1890 jest wzbroniony lub tylko warunkowo dozwolony, nie stosowany dotychczas do wzajemnego obrotu między Austrią i Węgrami z jednej a Niemcami z drugiej strony, stosuje się odtąd z następującymi dodatkami także do tego obrotu.

Do A. II.

(§. 1, liczba 3 Postanowień wykonawczych do Umowy międzynarodowej.)

Co się tyczy przewozu zwłok zatrzymuje moc swoją układ pomiędzy Austrią i Węgrami a

Niemcami z dnia 12. marca 1890 (Dz. u. p. Nr. 46) w przedmiocie wzajemnego uznawania paszportów zwłok. Przyjmowane będą do przewozu także na podstawie rewersu przewozowego.

Do B.

(Załączka 1 do postanowień wykonawczych.)

Pod XV a

zamieścić należy:

Kwas siarczany, który był użyty w fabrykach nitrogliceryny, przyjmowany będzie do przewozu tylko w takim razie, jeżeli fabrykant poświadczy w liście przewozowym, że jest zupełnie odsaletrzony. Zresztą stosują się przepisy podane pod XV.

Pod XXXV a

zamieścić należy:

1. Naboje gotowe (to jest przynajmniej materiałem strzelniczym nabite) do broni palnej ręcznej, zawierające albo proch czarny albo inne środki strzelnicze, których przewóz kolejami żelaznymi w Austrii i Węgrzech jest oddzielnie dozwolony, jednak z wyjątkiem nabojów wymienionych pod XXXVI;

2. wyroby pirotechniczne, o ile nie zawierają wytworów, które w myśl §. 1, liczba 4 Postanowień wykonawczych do Umowy międzynarodowej tyjącej się przewozu towarów kolejami żelaznymi

są wykluczone od przewozu (co się tyczy wyrobów pirotechnicznych z mączki prochowej i podobnych mieszanin obacz XXXVIII a co do bengalskich wyrobów szelakowych XLII);

3. lonty z wyjątkiem lontów bezpieczeństwa (co się tyczy tychże obacz IV);

4. nitrocellulozy, jakoto bawełna strzelnicza, wełna kleinowa i papier rozsadzający, o ile zwilżone są wodą najmniej 20 procentową, tudzież naboje z bawełny strzelniczej prasowanej powleczone parafiną, (co się tyczy bawełny strzelniczej prasowanej, zawierającej najmniej 15 procentów wody, co się tyczy bawełny strzelniczej, w formie kosmyków i co się tyczy wełny kleinowej, obydwie zawierających najmniej 35 procentów wody, obacz XXXIX i XL);

5. podpałki rozsadzające jakoto: kapsle rozsadzające i podpałki elektryczne do podkopów, które za potarciem albo elektrycznością działają,

podlegają następującym przepisom:

A.

Pakowanie.

Do 1.

(1) Naboje gotowe do broni palnej ręcznej, z wyjątkiem wymienionych pod XXXVI, pakować trzeba najprzód partjami w pudełkach twardej tekturowych, tak mocno, żeby w tych pudełkach nie mogły się przesuwać. Pojedyncze pudełka z nabojami pakuje się następnie szczelnie jedno obok drugiego i jedno na drugim w pakach drewnianych lub beczkach mocno zrobionych i mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie mogło się wysypywać i które nie mają być opatrzone żelaznami obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania pak nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Naboje znajdujące się w naczyniu mogą ważyć najwięcej 60 *kg*, waga brutto naczynia nie powinna przenosić 90 *kg*.

(3) Naczynia powinny być opatrzone wyraźnym napisem „naboje do broni palnej ręcznej nabite. . .“ wydrukowanym lub szablonym.

Do 2.

(1) Wyroby pirotechniczne pakować należy w pakach drewnianych lub beczkach trwałych,

mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie wysypywać się nie mogło i które nie mają być opatrzone żelaznami obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania pak nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Waga brutto naczynia nie powinna przenosić 90 *kg*.

(3) Naczynia powinny być opatrzone wyraźnym napisem „wyroby pirotechniczne“ wydrukowanym lub szablonym.

Do 3.

(1) Lonty (z wyjątkiem lontów bezpieczeństwa) pakować trzeba mocno w pakach drewnianych lub beczkach trwałych, mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie wysypywać się nie mogło i które nie mają być opatrzone żelaznami obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania pak nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Lonty znajdujące się w naczyniu mogą ważyć najwięcej 60 *kg*, waga brutto naczynia nie powinna przenosić 90 *kg*.

(3) Naczynia powinny być opatrzone wyraźnym napisem „lonty“ wydrukowanym lub szablonym.

Do 4.

(1) Nitrocellulozy, jakoto bawełna strzelnicza, wełna kleinowa i papier rozsadzający — o ile wytwory takie osobnymi przepisami nie są wyłączone od przewozu kolejami żelaznymi — pakować trzeba mocno w pakach drewnianych lub beczkach trwałych, mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie wysypywać się nie mogło i które nie mają być opatrzone żelaznami obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania pak nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Naboje z bawełny strzelniczej prasowanej (mielonej) opatrzone powłoką z parafiny, łączyć należy przed włożeniem ich do naczyń, w pakiety mocno w papier zawinięte.

(3) Naboje te, jakoteż bawełna strzelnicza i inne nitrocellulozy nie powinny być opatrzone

w podpały i nie wolno pakować ich razem z podpałami w tem samym naczyniu lub w tym samym wozie. Bawełnę strzelniczą jakoteż inne nitrocelulozy pakować trzeba zawsze w naczyniach nieprzepuszczających wody.

(4) Waga brutto naczyń napełnionych bawełną strzelniczą lub innemi nitrocelulozami nie powinna przenosić 90 kg, waga brutto naczyń zawierającego naboje z bawełny strzelniczej, 35 kg.

(5) Naczynia opatrzone być powinny napisem wyraźnym wydrukowanym lub szablonowym opiewającym podług tego co zawierają: „bawełna strzelnicza“, lub „naboje z bawełny strzelniczej“ itp.

Do 5.

Podpały rozsadzające, to jest kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen) i podpały do podkopów, pobudzane do działania elektrycznością lub przez potarcie.

a) Kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen).

1. (1) Kapsle rozsadzające pakować należy obok siebie otworem w górę w grubych naczyniach blaszanych, z których każde zawierać ma najwięcej 100 sztuk, w taki sposób, żeby kapsle pojedyncze nawet w razie wstrząśnień nie mogły się poruszać ani suwać.

(2) Miejsce próżne w pojedynczych kapslach i pomiędzy nimi wypełnić należy całkowicie w posyłkach do Niemiec suchemi trocinami lub podobnym materiałem nie zawierającym piasku, o ile urządzenie kapsli, np. zastosowanie osłon wewnętrznych, materiał rozsadzający bezpiecznie zamykających, nie daje rękojmi, że tenże nie odłączy się podczas przewozu. W posyłkach do Austrii i Węgier miejsce próżne w kapslach i pomiędzy nimi należy zostawić niewypełnione, część zaś naczyń która po włożeniu kapsli pozostanie próżna, wypełnia się kawałeczkami suchej bibuły nie zawierającej piasku.

(3) Dno i stronę wewnętrzną wieka naczyń blaszanych obłożyć należy pilśnią lub sukniem, wewnętrzne ściany boczne tychże naczyń kartonem, żeby kapsle nie mogły stykać się bezpośrednio z blachą.

2. (1) Naczynia blaszane tak napełnione należy każde z osobna zawinąć w papier pakowy, przyciskając wieko do wnętrza tak mocno, żeby przy wstrząsaniu nie dawał się słyszeć szelest zdradzający, iż kapsle zbyt wolno są ułożone.

(2) Następnie wkłada się naczynia do paki drewnianej mocno zrobionej, której ściany powinny

mieć najmniej 22 mm grubości lub do grubej skrzyni blaszanej a wkłada się w taki sposób, żeby otwarte końce czolowe kapsli rozsadzających były zwrócone ku wieku paki i żeby między pudełkiem a pudełkiem, tudzież między pudełkami a ścianami paki było jak najmniej miejsc próżnych. Atoli na bocznej powierzchni każdego lub kilku naczyń każdej warstwy, najlepiej przy ścianie paki, dla ułatwienia otwierającemu wypróżnienia paki, zostawić należy takie próżne miejsce, żeby wsuniętemi w nie końcami palców mógł pudełko wygodnie uchwycić.

(3) Próżnią tę, jakoteż wszelkie nie umyślne próżnie w pace należy pozatykać kawałeczkami papieru, słomą, sianem, pakułami lub wełną drzewną, któreto materiały powinny być całkowicie suche, poczem wieko paki, jeżeli takowa jest blaszana, przylutowuje się, jeżeli zaś jest drewniana, przytwierdza się śrubami mosiężnymi lub drewnianymi cyną pobielanymi, do których otwory w wieku i w ścianach paki powinny być wywiercone jeszcze przed napełnieniem paki.

3. (1) Pakę tę, której wieko powinno do znajdującego się w niej materiału tak przylegać, żeby nie mógł się trząść, po przyklejeniu na wieku instrukcyi*) o otwieraniu pak z kapslami rozsadzają-

*) Uwaga. Wzmiankowana wyżej instrukcyja co do otwierania pak z kapslami rozsadzającemi opiewać ma jak następuje: „Paki z kapslami rozsadzającemi otwierać należy w ten sposób, że najprzód za pomocą śrubczyka wyciąga się z wieka paki zewnętrznej śruby strzegące się, żeby manipulujący śrubczykiem przez zasilne oparcie się nie wyrócił paki.

Odsłoniwszy wieko paki wewnętrznej, otwiera się z zachowaniem tej samej ostrożności i w taki sam sposób pakę wewnętrzną, poczem tak śrubczyk, jak i śruby nim ze ścian paki wydobyte, należy sprzątnąć. W pace wewnętrznej naokoło jednego lub kilku naczyń blaszanych, kapsle rozsadzające zawierających, w papier owiniętych, najwyższą warstwę tworzących, wyszukać należy miejsce próżne, skrawkami papieru, słomą, sianem lub pakułami utkane.

Wydobywszy ostrożnie z tego próżnego miejsca materiał wypełniający — przyczem przytrzymywać należy naczynia najbliższ leżące, żeby które z nich razem z materiałem wypełniającym nie zostało wyciągnięte, wyjmuje się końcami palców najprzód odsłonięte naczynia a dopiero następnie w miarę potrzeby inne teje warstwy.

W taki sam sposób należy rozpoczynać i skutecznie wydobywanie każdej następnej warstwy naczyń, pomagając sobie zawsze poprzedniem ostrożnem wydobywaniem materiału wypełniającego wszelkie próżnie pomniejsze.

Pojedyncze naczynia blaszane otwierać należy opodal od reszty zapasu kapsli rozsadzających, nim zaś same kapsle rozsadzające zaczną się brać palcami, trzeba najprzód w taki sam sposób pousuwać kawałki bibuły, użyte do wypełnienia próżnych przestrzemi.

Do otwierania pak nie wolno używać żadnego innego narzędzia prócz śrubczyka (Schraubenzieher, Brustleier) i żadne takie narzędzie a nawet taki przedmiot metalowy nie ma znajdować się w pobliżu; w ogóle postępować należy z jak największą ostrożnością i nie wolno używać siły, uderzać ani trącać.“

cemi, wkłada się wiekiem do góry w drugą większą, mocno zrobioną pakę drewnianą, którą się zamyka śrubami mosiężnymi lub drzewnymi cyną pobielonymi a której ściany powinny mieć najmniej 25 mm grubości.

(2) Próżnia między paką wewnętrzną a zwierzchnią wynosić powinna najmniej 30 mm i należy ją wypełnić trocinami, słomą, pakułami, wełną drzewną lub wiorami drewnianymi.

4. Po przytwierdzeniu drugiego wieka, które zabezpieczać powinno nieruchomość paki wewnętrznej, przylepia się także i na tem drugim wieku wzmiankowaną instrukcją i kartkę z napisem: „Kapsle rozsadzające — nie trącać“.

5. Każda paka zawierać może najwięcej 20 kg kapsli rozsadzających. Paki, których waga przenosi 10 kg, powinny być opatrzone antabami lub listwami ułatwiającemi noszenie.

6. List przewozowy każdej posyłki powinien zawierać poświadczenie, jako przepisy powyższe ll. 1 aż do 5 zostały zachowane, wystawione przez posyłającego i przez chemika kolei znanego

b) Podpały elektryczne do podkopów.

1. (1) Podpały elektryczne z krótkimi drutami lub twardą głową pakować należy w grubych naczyniach blaszanych, mogących mieścić w sobie najwięcej po 100 sztuk i trzeba je ustawiać prosto. Naczynia wypełnić należy całkowicie trocinami lub podobnym materiałem.

(2) Zamiast naczyń blaszanych można używać pudełek z grubej twardej tektury. Naczynia wypełnione włożyć należy do skrzyni drewnianej lub grubej blaszanej a tę do zwierzchniej skrzyni drewnianej. Grubość ścian skrzyni drewnianej wewnętrznej wynosić powinna najmniej 22 mm, grubość ścian skrzyni zwierzchniej najmniej 25 mm.

2. (1) Podpały elektryczne na długich drutach guttaperkowych lub taśmach łączyć należy najwięcej po 10 sztuk w pakiety, z których każdy zawierać ma najwięcej 100 podpałów. Palniki leżeć powinny naprzemian to na jednym to na drugim końcu pakietu. Najwięcej po 10 takich pakietów obwija się w gruby papier, obwiązuje się i pakuje w pace drewnianej lub grubej blaszanej, którą wypełnić należy sianem, słomą lub podobnym materiałem. Pakę tę umieszcza się w drugiej zwierzchniej drewnianej, której ściany powinny mieć najmniej 25 mm grubości.

(2) Podpały elektryczne na żerdkach drewnianych pakować należy w pakach drewnianych, których wieko, dno i ściany dłuższe powinny mieć najmniej 12 mm a ściany krótsze najmniej 20 mm grubości i które powinny być o 8 cm dłuższe

niż podpały, a to w taki sposób, żeby w pace mieściło się najwięcej 100 podpałów i żeby przy każdej krótszej ścianie paki połowa podpałów zapomocą drutów bezpiecznie była przymocowana, tak żeby żaden podpał ani drugiego ani ścian nie dotykał i żeby drganie nie mogło nastąpić. Najwięcej po 10 takich pak włożyć należy w zwierzchnią pakę drewnianą.

3. Zresztą stosują się postanowienia powyższe podane pod a) 3—6.

c) Palniki frykcyjne

pakować należy w następujący sposób:

1. Koniec druta pocieralnika każdego palnika frykcyjnego oblepić należy papierem w taki sposób, żeby tenże sięgał poza uszko druta pocieralnika.

2. Palniki frykcyjne układać należy w wiązki zawierające najwięcej po 50 sztuk. Wiązki te owinać należy na końcach głów palników wełną drzewną (wolliną) a po wierzchu papierem, zagięte zaś końce pocieralników włożyć najprzód w osłonę papierową nawiązaną, niezem nie napełnioną a następnie w drugą taką osłonę, napełnioną wełną drzewną. Przytem jednak baczycy należy pilnie na to, żeby w żadnym razie wełna drzewna nie mogła zetknąć się bezpośrednio z drutami pocieralników, iżby przy wyjmowaniu palników lub zdejmowaniu osłony papierowej drut pocieralnika nie zaczepił się lub nie został wyrwany.

3. Kilka wiązek w taki sposób przyrządzonych wkłada się w pakę pojedynczą, której waga brutto nie powinna przenosić 20 kg.

4. Próżnie w pakach wypełnić należy szczerlnie z jak największą starannością, odpadkami papieru lub wełną drzewną.

5. Ściany paki, której długość ma być zastosowana do długości palników frykcyjnych, powinny mieć najmniej 22 mm grubości i być wolne od szpar i dziur sękowych, dla zapewnienia zaś potrzebnej wytrzymałości powinny być spojone na cynek.

6. Wreszcie na wieku i na ścianach bocznych paki przylepić należy znak ochronny zawierający cechę fabryczną.

B.

Oddawanie.

(1) Nie wolno oddawać i przewozić jak posyłki pośpieszne.

(2) Przyjmując posyłkę, trzeba ile możności mieć wzgląd na to, żeby dalszy przewóz od stacyi pogranicznej mógł odbyć się pociągiem stykającym się bezpośrednio.

(3) Nie wolno przyjmować posyłek do takich stacji i szlaków kolejowych, na których przedmioty wybuchające nie są przewożone. Jeżeli posyłka przeznaczona jest do stacji takiej austriackiej lub węgierskiej kolei albo odnogi, po której pociągi towarowe nie mieszane kursują tylko w miarę możliwości, adresować ją należy do odbiorcy w stacji początkowej tej kolei lub odnogi, który obowiązany jest zabrać posyłkę niezwłocznie z lokalów dworca i mieć dalsze staranie o oddanie jej na nowo, gdy na to ruch pociągów pozwoli.

(4) Listy przewozowe nie powinny wymieniać żadnych innych przedmiotów. Zawarte w nich oznaczenie przedmiotu podkreślić należy czerwonym atramentem. Listy przewozowe powinny oprócz ilości, gatunku, znaków i numerów naczyń podawać także wagę brutto każdego z osobna naczynia a dla nitrocelluloz powinny być wygotowywane oddzielnie.

(5) Takie listy przewozowe nie powinny zawierać dopisku „zostawić na kolei“.

(6) List przewozowy powinien zawierać poświadczenie z podpisem posyłającego, urzędownie (policyjnie lub notaryalnie) uwierzytelnionym, że własności i opakowanie przedmiotów wysyłki czynią zadość obowiązującym przepisom.

(7) Przewoźne opłacić należy przy oddaniu. Posyłki obciążone powiątkami są wyłączane od przewozu. Nie można także deklarować ile zależy na rychłej dostawie.

C.

Wozy.

(1) Do przewożenia wolno używać tylko krytych wozów towarowych opatrzonych elastycznymi aparatami do odpychania i ciągnięcia i stałym bezpiecznym dachem, mającym ściany szczelne i drzwi zamykające się dobrze, zwyczajnie bez przyrządu do hamowania.

(2) Wozów towarowych, w których wnętrzu sterczą gwoździe żelazne, śruby, mutry itp. nie wolno używać do przewożenia.

(3) Drzwi wozu tudzież okna, jeżeli są, powinny być zamknięte i zeszczelnione. Do tego celu nie wolno używać papieru.

(4) Do transportów takich nie wolno używać wozów, u których łoża osiowe zostały niedawno odnowione, ani takich, które mają być wkrótce podane rewizji w warsztacie.

(5) Towary wybuchające w drodze będące, wolno tylko w razie nieodzownej konieczności przeladować do innego wozu kolejowego. Zarządy kolejowe winny przeto pozawierać ze sobą odpowiednie

umowy, żeby posyłki takie wiezione były w tym samym wozie od stacji wysyłającej aż do stacji przeznaczenia.

D.

Ładowanie.

(1) Naczynia (paki, beczki) pakować należy w wozach kolejowych tak mocno, żeby były zabezpieczone od ocierania się, trzęsienia, uderzania, wywracania lub spadania z górnych warstw. Mianowicie nie wolno beczek stawiać prosto, lecz należy je kłaść równoległe od ścian podłużnych wozu i z pomocą podkładów drewnianych kocami nakrytych od toczenia się zabezpieczyć.

(2) Wozy wolno obciążać tylko aż do dwóch trzecich części ich ładowności. Nadto nie wolno kłaść na sobie więcej warstw jak trzy.

(3) Razem z innymi towarami ładować wolno tylko posyłki nie przenoszące 1000 *kg* a i to tylko wtedy, jeżeli owe inne towary nie są łatwo zapalne i jeżeli nie mają być wyładowane pierwiej jak przedmioty wybuchające.

(4) W wozach wiozących bawełnę strzelniczą lub inne nitrocellulozy nie wolno umieszczać zarazem nabojów do broni palnej ręcznej, wyrobów pirotechnicznych, lontów lub podpałów. (Co się tyczy bawełny strzelniczej morderki prasowanej, porównaj XXXIX).

E.

Inne postanowienia.

Zresztą zachowywać należy:

a.

Dla przewozu na kolejach austriackich wszelkie inne postanowienia rozporządzenia c. k. Ministra handlu z dnia 1. sierpnia 1893, Dz. u. p. Nr. 126, tyającego się uregulowania przewozu przedmiotów wybuchających kolejami żelaznymi, a mianowicie:

co się tyczy oddawania: §. 8, ustęp 1 i 2 i §. 9, ustęp 1;

co się tyczy wozów: §. 17, ustęp 2 i §. 18;

co się tyczy ładowania: §. 19 i §. 24 w ten sposób, że przy przejściu z Niemiec, kartki błękitno wydrukowane, które wielkimi głoskami podawać mają co posyłka zawiera, przylepiać na stacya po-graniczna;

co się tyczy zestawiania pociągu: §§ 25 aż do 28;

co się tyczy środków ostrożności w dworcach i podczas jazdy §§. 29 aż do 32 i §. 34;

nakoniec co się tyczy wydawania §§. 35, 36 i 37, ten ostatni jednakże w taki sposób, że w razie nieodebrania, posyłka nie będzie w żadnym przypadku zwrócona posyłającemu znajdującemu się za granicą.

b.

Dla przewozu na kolejach węgierskich odpowiednie postanowienia rozporządzenia królewskiego węgierskiego Ministra robót publicznych i komunikacji z dnia 1. sierpnia 1893.

c.

(1) Dla przewozu przedmiotów w postanowieniu wstępnem pod 1, 2, 3, 4 wymienionych na kolejach żelaznych niemieckich wszelkie przepisy zawarte w regulaminie ruchu kolei żelaznych niemieckich, mianowicie w załączce *B*, XXXV *a*.

B. Oddawanie, ustęp 8 i 9.

C. Wozy, ustęp 6.

D. Ładowanie, ustęp 5, 6 i 7.

E. Środki ostrożności na dworcach i podczas jazdy.

F. Przeznaczanie pociągów i umieszczanie w pociągach wozów obciążonych materiałami rozsadzającymi.

G. Asystencya do posyłek z przedmiotami wybuchającymi.

H. Uwiadomianie stacji pośrednich i Zarządów współdziałających w przewozie.

I. Nadejście do stacji przeznaczenia i wydawanie posyłek.

(2) Żądana asystencya dla posyłek do Niemiec idących, ma jednak rozpoczynać się dopiero od stacji pogranicznej.

(3) Do „podpałów rozsadzających itd.“ wymienionych pod 5 w postanowieniu wstępnem nie stosują się przepisy podane pod *B* aż do *I*.

Pod XLII a

zamieścić należy:

Tasiemki podpalnicze i podpałki (amorce) podlegają następującym przepisom:

1. Pakować je należy w pudełkach tekturowych, najwięcej po 100 podpałów — które zawierać mogą ogółem najwięcej 0.75 *g* masy palnej. Z pudełek tych, biorąc ich najwięcej po 12, robić należy rulony a z rulonów, biorąc ich najwięcej po 12, twarde pakiety papierem owinięte.

2. Pakiety wkładać należy do naczyń z grubej blachy żelaznej lub w skrzyni drewniane bardzo mocne, mających, pierwsze i drugie, najwięcej 1.2 *m*³ pojemności, nie dokładając innych przedmiotów, w taki sposób, aby pomiędzy ścianami naczynia a pakietami był przestwór najmniej na 30 *mm* wypełniony trocinami, słomą, pakułami lub podobnym materiałem i aby pakiety nie mogły się ruszać lub posuwać nawet w razie wstrząśnienia.

3. Na naczyniach prócz tego co zawierają napisać należy wyraźnie kto posyła i z której fabryki.

4. Do każdej posyłki dodane być ma świadectwo napisane przez fabrykanta i znanego koleicownika chemika potwierdzające, że przepisy powyższe 1 aż do 3 zostały zachowane.

Pod XLIV a

zamieścić należy:

Kwas węglowy w postaci gazu i gaz bagienny przyjmowane będą do przewozu tylko w takim razie, jeżeli ich ciśnienie nie przenosi ciśnienia 20 atmosfer i jeżeli są oddane w naczyniach z żelaza szwejsowanego, przetapianego (*Flusseisen*) lub ze stali lanej, które próbowane były urzędownie w przeciągu roku przed oddaniem i wytrzymały bez stałej zmiany formy ciśnienie najmniej półtora raza większe od tego, któremu kwas węglowy lub gaz bagienny przy oddaniu ulega. Każde naczynie powinno być opatrzone otworem, pozwalającym obejrzeć ściany wewnętrzne, klapą bezpieczeństwa, kurkiem do upustu wody, wentylem do napełniania a względnie upustu, jakoteż manometrem i stan jego winien być corocznie urzędownie badany. Na naczyniu, w miejscu łatwo w oczy wpadającym, winien być umieszczony zapisek urzędowy, wyrażający kiedy i pod jakim ciśnieniem naczynie było badane. W liście przewozowym wyrazić należy, że ciśnienie oddanego do przewozu kwasu węglowego lub gazu bagiennego także przy podniesieniu ciepłoty aż do 40 stopni Celsiusa nie może przewyższyc ciśnienia 20 atmosfer. Stacja wysyłająca winna przekonać się o zachowaniu przepisów powyższych a mianowicie przez porównanie stanu manometru z zapiskiem, tyczącym się próby, czy naczynia były badane pod dostatecznie wielkiem ciśnieniem.

XLVI

ma opiewać:

Chlorek metylu przewożony będzie tylko w grubych naczyniach metalowych szczelnie zamkniętych i otwartymi wagonami. W miesiącach kwietniu aż do października włącznie posyłki takie opatrywać ma posyłający osłonami, jeżeli naczynia nie są zapakowane w pakach drewnianych.

Pod XLIX a

zamieścić należy:

Natlenek sodu oddawać należy w grubych puszkach blaszanych z wieczkiem zalutowanem, zapakowanych w grubej skrzyni drewnianej wyłożonej blachą zlutowaną.

Pod L a

umieścić należy:

(1) Natłuszczone opiłki żelazne i stalowe (pochodzące z wiercenia, toczenia itp.) tudzież

pozostałości z redukcji nitrobenzolu z fabryk aniliny, o ile nie są oddane w naczyniach z grubej blachy żelaznej szczelnie zamkniętych, przewożone będą tylko wozami żelaznymi z wiekami, lub pod zamknięciem oponowem.

(2) W liście przewozowym wyrażone być powinno, czy opiłki żelazne i stalowe są natłuszczone lub nie, w przeciwnym bowiem razie uważane będą za natłuszczone.

Układ powyższy nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. kwietnia 1895. Jednocześnie traci moc swoją układ z r. 1892 (Dz. u. p. Nr. 226) łącznie z obu dodatkami z r. 1893 (Dz. u. p. Nr. 43 i 137).

Wurmbrand r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1895 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1895**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	" " " 1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1895:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1865 za . . . 2 zł. — c.	Rocznik 1881 za . . . 2 zł. 20 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1893 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	" 1894 " . . . 3 " — "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1879 " . . . 2 " 30 "	
" 1864 " . . . 1 " 40 "	" 1880 " . . . 2 " 20 "	

Rocznik 1894 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 aż do 1894 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przeciągu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie roczniki 1849 aż do 1894 włącznie** wydania **niemieckiego** i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1894 włącznie)** są **całkowicie uzupełnione**, przeto począwszy od roku 1895 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełniania zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało **zestawianie** podług materyj.